

НАТАЛЯ ЗАБІЛА

Від редакції
1962 р.

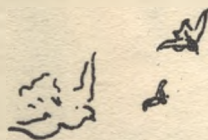
ПРИСПІВКИ

малюнки
Б. Крюкова

НВ

ДИТВИДАВ ЦК ЛКСМУ

ЛЮЛІ-ЛЮЛІ

Ой, люлі, люлі,
прилетіли гулі,
гулі, гулі, голуби,
сірі, білі та рябі.
Поскладали гулі крильця,
посідали всі на бильця,
стали думать, міркувать:
чим Маринку дарувать?
Дарували черевички,
щоб ходити до кринички,—
щоб у ніжки-ходунці
не кололи камінці.
Дарували їй хустинку,
щоб пов'язувать Маринку,—
щоб гаряче сонечко
не палило донечку.
Дарували їй перинку —
укладати спать Маринку,
щоб дівчатко-золотко
спало тихо й солодко.
Спить у ліжечку дитина.
Тихі сні до неї лунуть
через балки та горби,
наче білі голуби.

ІДІП
ЕВІРРО
1982 Р.

БК
40

ЛАДКИ-ЛАДУСІ

Ладки, ладоньки, ладусі,
ой, ладусі, ладки!

Де були ви?

У бабусі.

Що їли?

Оладки.

З чим оладки?

Із медком,

із солодким молочком.

А де брали медок?

Діставали у бджілок,
у садку зеленому,
під рясними кленами,
під кленами, під липами,
де ягоди розсипані.

Хто розсипав?

Гуси.

Хто збере?

Бабуся.

Хто поїсть?

Дитинка,
дівчинка Маринка!

BK
19

ЧУКИ-ЧУКИ

Ой, чук-чуки, чуки-на!
Наша доня чепурна:
в неї на голівці
жовті чорнобривці,
і віночок з конюшини,
і намисто із шипшини,
і листок красольки,
наче парасолька,
і широкий лопушок,
як зелений фартушок!

ТУПІ-ТУПІ

Дай, Маринко, мамі ручку,
тупі-тупі ніжками.
Підем на зелену лучку
полем та обніжками.
Там пасеться біла кізка
з бородою, з ріжками.
Підійди до неї близько —
тупі-тупі ніжками.
Кізка дасть маленькій доні
молочка тепленького.
Буде доня пити моню,
стане здоровенькою.
І в садочку нашім влітку
стежками, доріжками
буде бігать швидко-швидко —
тупі-тупі ніжками!

КУРОЧКИ

На подвір'ї курочки—
ціпі, ціпі, ціп!
Ось Маринка й Юрочка
кришать ціпкам хліб.
Ціпки бачать кришечки,
дзьобики—тук-тук!
Весь шматок, ой лишечко,
вихопили з рук!

РІЧКА

Річка, Мариночко, річка!
Швидше до неї—туп-туп!
Чиста, прозора водичка.
Ручкою, ніжкою—хлюп!
Ходять, виблискують
рибоньки,
швидко мигтять в глибині.
Далі не можна, там
глибоко,
там черепашки на дні!
Ще купатися хочеш?
Годі, вилазь із води,
сядь на м'якенький пісочок,
грійся на сонці, сиди.
З неба всміхається сонечко.
Синя, ясна далина...
Наша малесенька донечка
буде здорова й міцна.

БК
40

ГОЙДА-ДА

Гойда-да, гойда-да!
Добра в коника хода,
поводи шовкові,
золоті підкови.
Сяде, сяде
наша доня
у сідло,
візьме в руку
гостру шаблю
наголо,
та й поїде,
та й поскаче
через двір.
Буде доня,
як червоний
командир!

x

BR
10

Ціна 2 крб. 50 коп.

Редактор В. Барбарич

Художній редактор В. Невський

Вс. 400. Зам. 90' терм. 20000 прим. Замов на виробництво: II/VII-1940 р. Підписано до друку: 10/IX-1940 р.

Літографія Української журналістської філи. Київ, Лавр. Барбарича 20